

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/173/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115207695
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2115207695.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibiánou Ťažiarovou v právnej veci žalobcu: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, J. Bottu 4, Trnava, IČO: 30 794 536, proti žalovaným: 1. P. I. X., rodená A., narodená XX. X. XXXX, bytom R. XXXX/XX, T. P., toho času na neznámom mieste, 2. R. H., narodený XX. X.. XXXX, bytom R. XXX, toho času na neznámom mieste, obaja zastúpení opatrovníkom: D.. D. U., zamestnanec Okresného súdu Piešťany, o zaplatenie 1076,25 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná v rade 1 a žalovaný v rade 2 sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1076,25 eur, úrok z omeškania 5,05% ročne zo sumy 1076,25 eur od 22.1.2016 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná v rade 1 je povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 5,05% ročne zo sumy 1076,25 eur od 9.1.2015 do 21.1.2016 a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a .

IV. Súd zrušuje platobný rozkaz tunajšieho súdu č.k. 8C/173/2015-22 zo dňa 5.5.2015 v spojení s uznesením č. k. 8C/173/2015-27 zo dňa 14.8.2015.

V. Žalovaná v rade 1 a žalovaný v rade 2 sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 139,60 eur právnej zástupkyne JUDr. Dariny Kurňavovej a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 10. 4. 2015 domáha voči žalovaným zaplatenia sumy 1076,25 eur, úroku z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 1076,25 eur od 9. 1. 2015 do zaplatenia v zmysle § 28 ods. 7 zákona č. 305/2005 Z. z.

Žalobca odôvodnil návrh v spojení s podaním doručeným súdu dňa 29. 4. 2016 tým, že žalovaní sú rodičia maloletého E. X., narodeného XX. X. XXXX, ktorý bol repatriovaný z Veľkej Británie z Londýna na územie Slovenska. Vzhľadom k tomu, že žalobcovi vznikli náklady, tieto má právo vymáhať od rodičov dieťaťa. Žalovaná v rade 1 prevzala výzvu žalobcu na zaplatenie dňa 5. 3. 2014. Žalovaný v rade 2 si výzvu neprevzal. Zamestnankyňa žalobcu E.. E. P. letecky cestovala do Veľkej Británie za účelom zabezpečenia odchodu a príchodu maloletého na územie Slovenska a zamestnanec D. T. zabezpečoval prepravu z letiska z Bratislavy do Trnavy. Žalovaná suma 1076,25 eur pozostáva zo sumy 879,96 eur (letenky zo dňa 23. 8. 2013 Bratislava - Londýn), zo sumy 22,08 eur (spotreba pohonných hmôt), zo sumy 29,35 eur (funkčný plat D. T. za deň 18. 7. 2013), zo sumy 82,34 eur(funkčný plat E.. E. P. na deň

18. 7. 2013), zo sumy 29,02 eur (cestovné náhrady pre E.. E. P. na deň 18. 7. 2013), zo sumy 12 eur (cestovné pre D. T. na deň 18. 7. 2013).

Dňa 5. 5. 2015 vydal súd platobný rozkaz, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Uznesením č. k. 8C/173/2015-46 zo dňa 13. 1. 2016 súd ustanovil žalovaným pre toto konanie opatrovníka na ochranu ich práv v konaní.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisového materiálu najmä návrhom zo dňa 30. 3. 2015, podaním zo dňa 28. 4. 2016, výpisom z účtu Štátna pokladnica zo dňa 23. 8. 2013, faktúrou č. 2013/01 zo dňa 12. 8. 2013, výkazom vozidla zo dňa 18. 7. 2013, žiadankou na prepravu zo dňa 17. 7. 2013, potvrdením o príjme zo dňa 28. 4. 2016, výdavkovým pokladničným dokladom zo dňa 17. 7. 2013, poisťnou zmluvou zo dňa 17. 7. 2013, výdavkovým pokladničným dokladom zo dňa 7. 8. 2013, vyúčtovaním cestovných výdavkov E.. E. P. zo dňa 7. 8. 2013, výdavkovým pokladničným dokladom zo dňa 30. 7. 2013, cestovným príkazom č. 691/2013 zo dňa 25. 7. 2013, vyúčtovaním pracovnej cesty zo dňa 22. 7. 2013, pokladničným blokom zo dňa 18. 7. 2013, s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav, keď pojednával a rozhodol bez účastníkov konania v zmysel ustanovenia § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ods. 2 súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná.

Podľa ustanovenia § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1 O. s. p.). Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

Pre nemožnosť doručenia platobného rozkazu žalovaným súd zrušil vydaný platobný rozkaz.

Podľa ustanovenia § 28 ods. 7 zákona č. 305/2005 Z. z. v platnom znení náklady, ktoré vznikli so zabezpečením návratu alebo premiestnenia dieťaťa na územie Slovenskej republiky, hradí orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ak neboli hradené rodičom, príbuzným, osobou, ktorá sa osobne stará o dieťa, alebo zariadením.

Podľa ustanovenia § 28 ods. 8 zákona č. 305/2005 Z. z. v platnom znení orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ktorému vznikli náklady so zabezpečením návratu alebo premiestnenia dieťaťa na územie Slovenskej republiky, vymáha ich od rodiča dieťaťa, osoby, ktorá sa osobne stará o dieťa, alebo od zariadenia, v ktorom bolo dieťa umiestnené na základe rozhodnutia súdu o nariadení ústavnej starostlivosti alebo rozhodnutia súdu o ochrannnej výchove pred jeho odchodom zo Slovenskej republiky. Ak náklady podľa odseku 7 uhradilo zariadenie, v ktorom bolo dieťa pred jeho odchodom zo Slovenskej republiky umiestnené na základe rozhodnutia súdu o predbežnom opatrení 30) alebo na základe rozhodnutia súdu o výchovnom opatrení, 10) vymáha ich od rodiča dieťaťa alebo od osoby, ktorá sa osobne stará o dieťa.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách (ďalej len „zákon č. 283/2002 Z. z.) zamestnancovi vyslanému na pracovnú cestu patrí stravné.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z. z. zamestnancovi patrí stravné za každý kalendárny deň pracovnej cesty za podmienok ustanovených týmto zákonom. Suma stravného je ustanovená v závislosti od času trvania pracovnej cesty v kalendárnom dni, pričom čas trvania pracovnej cesty je rozdelený na časové pásma a) 5 až 12 hodín, b) nad 12 hodín až 18 hodín, c) nad 18 hodín.

Podľa ustanovenia § 13 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z. z. pri zahraničnej pracovnej ceste zamestnancovi patrí za každý kalendárny deň zahraničnej pracovnej cesty za podmienok ustanovených týmto zákonom stravné v eurách alebo v cudzej mene. Stravné v cudzej mene je ustanovené v závislosti od času trvania zahraničnej pracovnej cesty mimo územia Slovenskej republiky v kalendárnom dni, pričom čas trvania

zahraničnej pracovnej cesty mimo územia Slovenskej republiky je rozdelený na časové pásma a) do 6 hodín vrátane, b) nad 6 hodín až 12 hodín, c) nad 12 hodín.

Podľa ustanovenia § 13 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z. z. základné sadzby stravného v eurách alebo v cudzej mene ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo financií").

Podľa ustanovenia § 13 ods. 3 zákona č. 283/2002 Z. z. základné sadzby stravného v eurách alebo v cudzej mene podľa odseku 2 pre jednotlivé krajiny alebo skupiny krajín ustanoví ministerstvo financií po posúdení návrhu Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo zahraničných vecí") vypracovaného podľa podkladov zastupiteľských úradov o cenách jedál a nealkoholických nápojov vo verejných stravovacích zariadeniach v jednotlivých krajinách alebo s využitím štatistických údajov Medzinárodného menového fondu, Organizácie Spojených národov alebo iných medzinárodných finančných štatistických údajov.

Podľa ustanovenia § 13 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z. z. ak zahraničná pracovná cesta mimo územia Slovenskej republiky trvá v kalendárnom dni a) do 6 hodín vrátane, patrí zamestnancovi stravné vo výške 25% zo základnej sadzby stravného, b) nad 6 hodín až 12 hodín, patrí zamestnancovi stravné vo výške 50% zo základnej sadzby stravného, c) nad 12 hodín, patrí zamestnancovi stravné v sume základnej sadzby stravného.

Podľa ustanovenia § 13 ods. 5 zákona č. 283/2002 Z. z. stravné v eurách alebo v cudzej mene za kalendárny deň poskytne zamestnávateľ zamestnancovi v mene a vo výške stravného ustanoveného pre krajinu, v ktorej zamestnanec strávi v kalendárnom dni najviac hodín. Ak zamestnanec strávi v kalendárnom dni rovnaký počet hodín vo viacerých krajinách, zamestnávateľ poskytne stravné v eurách alebo v cudzej mene, ktoré je pre zamestnanca výhodnejšie. V prípade leteckého spôsobu dopravy sa za rozhodujúci čas pre posúdenie času stráveného v jednotlivých krajinách považuje čas odletu lietadla podľa letového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 16).

Podľa ustanovenia § 14 zákona č. 283/2002 Z. z. zamestnancovi môže zamestnávateľ poskytnúť pri zahraničnej pracovnej ceste popri náhrade preukázaných potrebných vedľajších výdavkov [§ 4 ods. 1 písm. d)] vreckové v eurách alebo v cudzej mene vo výške do 40% stravného ustanoveného podľa § 13 ods. 4 a 5. Po dobu prerušenia zahraničnej pracovnej cesty z dôvodu návštevy rodiny (§ 12) alebo po dobu dohodnutého prerušenia zahraničnej pracovnej cesty z dôvodov na strane zamestnanca (§ 3 ods. 2) vreckové v eurách alebo v cudzej mene zamestnancovi nepatrí.

Podľa ustanovenia § 1 Opatrenia Ministerstva financií SR č. 472/2011 (účinné od 1. 1. 2012), základné sadzby stravného v eurách alebo v cudzej mene pri zahraničných pracovných cestách sa na rok 2012 ustanovuje: Rakúsko: 45 eur, Nemecko 45 eur, Belgicko 45 eur, Luxembursko 50 eur, Spojené kráľovstvo 37 GBP.

Z predložených listinných dokladov vyplýva, že žalovaní sú rodičia maloletého E. X., narodeného XX. X. XXXX. Dňa 18. 7. 2013 bol maloletý premiestnený zamestnankyňou žalobcu E. E. P. na územie Slovenskej republiky. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 20P/70/2012-143 zo dňa 19. 7. 2013 bolo nariadené predbežné opatrenie a maloletý bol dočasne umiestnený do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosť rodičov do Detského domova Trnava. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 20P/70/2012-294 zo dňa 17. 1. 2014 bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky, otcovi bolo určené výživné 30 eur mesačne, nad maloletým bol nariadený dohľad. Žalobca v zmysle faktúry zo dňa 23. 8. 2013 zaplatil sumu 897,96 eur za letenky Bratislava - Londýn a späť, mzdu zamestnankyni Mgr. E. P. za deň 18. 7. 2013 v sume 82,34 eur, mzdu zamestnancovi - vodičovi za deň 18. 7. 2013 v sume 29,35 eur, cestovné náhrady E. E. P. za deň 18. 7. 2013 v sume 29,92 eur, poistenie Mgr. E. P. za deň 18. 7. 2013, cestovné náhrady Mgr. E. P. za deň 18. 7. 2013 v sume 12 eur, pohonné hmoty v sume 22,08 eur. Žalovaná v rade 1 prevzala výzvu žalobcu na zaplatenie dňa 3. 3. 2014.

Na základe vykonaného dokazovania súd považoval návrh žalobcu v časti žalovanej istiny voči žalovaným za dôvodný, keď výšku žalovanej sumy mal súd preukázanú listinnými dokladmi, keď žalobca má nárok na zaplatenie žalovanej sumy v zmysle § 28 ods. 8 zákona č. 305/2005 Z. z., voči

žalovaným ako rodičov maloletého v súvislosti s repatriáciou, ktorého na územie Slovenska žalobca zaplatil žalovanú sumu. Žalovaní žalovanú sumu žalobcovi ku dňu rozhodovania súdu nezaplatili.

Podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení, ods. 2 ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis, ods. 3 ak ide o omeškание s plnením vecí, zodpovedá dlžník za jej stratu, poškodenie alebo zničenie, ibaže by k tejto škode došlo aj inak.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovaných ako dlžníkov popri plnení, úroky z omeškania z vyššie uvedenej sumy, keďže ide o omeškание s plnením peňažného dlhu. Výšku úroku z omeškania stanovuje vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., podľa ktorého je výška úroku z omeškania výška úrokov z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd sa stotožnil s dňom vzniku omeškania od 9. 1. 2015 voči žalovanej v rade 1, keď mal preukázané, že dňa 3. 3. 2014 žalovaná prevzala výzvu žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy. Pokiaľ ide o omeškание žalovaného v rade 2, súd nemal preukázané omeškание žalovaného v rade 2 od 9. 1. 2015, čo žalobcu súdu nepreukázal. Súd mal preukázané, že návrh bol opatrovníkovi žalovaného v rade 2 doručený dňa 21. 1. 2016 t. j. deň nasledujúci sa dostal žalovaný do omeškania. Súd teda zaviazal žalovanú v rade 1 na zaplatenie úroku z omeškania od 9. 1. 2015 do 21. 1. 2016 a spoločne a nerozdielne oboch žalovaný od 22. 1. 2016 do zaplatenia. Výška úroku z omeškania mal súd preukázanú, keď základná úroková sadzba ECB ku dňu omeškania bola vo výške 0,05 % zverejnená na webovej stránke www.nbs.sk, t. j. 0,15 % + 5 bodov spolu výška 5,05 % ročne. Vo zvyšnej časti úroku z omeškania súd návrh voči žalovanému v rade 2 od 9. 1. 2015 do 22. 1. 2016 ako nedôvodný zamietol.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním vypočítaním účastníkov konania, listinnými dokladmi založenými v spise, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Žalobca vo svojom návrhu bola povinný v zmysle ust. § 79 ods. 1 O.s.p. pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoľáva a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle ust. § 101 ods. 1 O.s.p. Súd teda vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými žalobcom, ktorými odôvodňoval svoj návrh. Keďže vykonaným dokazovaním považoval skutkový stav za dostatočne preukázaný na rozhodnutie vo veci samej a zároveň existencia ďalších dôkazov v konaní nevyplývala najavo, a to ani z priebehu konania ani zo samotného návrhu navrhovateľa. Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním považoval súd za dostatočné pre posúdenie rozhodujúcich skutočností vzťahujúcich sa k meritu, a preto uzavrel, že nebolo potrebné nariadovať výnimočné ďalšie dokazovanie nad rozsah dôkaznej aktivity účastníkov konania (§ 120 ods. 1, 4 O.s.p.), keď prihliadol na zásadu rovnosti účastníkov konania a s prihliadnutím na ústavu garantovanú právom účastníkov na spravodlivé a nestranné prejednanie vecí. Vykonávaním nenavrnutých dôkazov by súd jedného z účastníkov favorizoval a druhého znevýhodnil a to podľa toho, ktorému z účastníkov by bol vykonávaný dôkaz na prospech a komu na ujmu. Takýmto postupom by sa súd mohol javiť ako nie nestranný.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď žalobca mal v konaní celkový úspech, preto mu súd priznal náhradu trov konania 139,60 eur ako náhradu trov právneho zastúpenia

za Zony právnej pomoci

príprava a prevzatie zo dňa 30. 3. 2015

návrh na vydanie platobného rozkazu zo dňa 30. 3. 2015

2 x á 61,41 eur, 3 x á 8,39 eur, v zmysle ustanovení § 10 ods. 1, § 13a, § 15, § 16 ods. 3, ods. 4, § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ktorú uložil podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaplatiť právnemu zástupcovi žalobcu JUDr. Darine Kurňavovej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.